

Sygn. akt - IX Ka 102/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24. kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący - S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie: S.S.O. Mirosław Wiśniewski

S.S.O. Andrzej Walenta

Protokolant - st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Toruniu Grażyny Roszkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 24. kwietnia 2014 r.

sprawy P. O., oskarżonego z art. 244 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Grudziądzu,

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 22. stycznia 2014 r., sygn. akt II K 1133/13,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1. tego wyroku uzupełnia podstawę prawną wymiaru kary o art. 58§3

kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 102/14

UZASADNIENIE

P. O. został oskarżony o to, że:

w dniu 6 października 2013 r. w G. na ul. (...) prowadził samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...), czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w G. wyrokiem (...) z dnia (...). zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku obowiązującego w okresie od 17 kwietnia 2013r. do 17 kwietnia 2014r.

tj. o czyn z art. 244 kk

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 22 stycznia 2014 r. (sygn. akt II K 1133/13) uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia to jest występku z art. 244 kk i za to na tej podstawie wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Oskarżony został zwolniony od kosztów sądowych, a wydatkami postępowania obciążony został Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 244 kk wyrażającą się w błędnym orzeczeniu za czyn wyczerpujący znamiona występku z art. 244 kk kary ograniczenia wolności podczas gdy przepis art. 244 kk nie przewiduje takiej kary, a podstawę wymiaru tego rodzaju kary winien stanowić art. 58 § 3 kk.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę wyroku w punkcie I poprzez uzupełnienie podstawy prawnej wymiaru kary o przepis art. 58 § 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Uwzględniając zarzut apelacji prokuratora, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w kwestionowanym zakresie.

Prokurator nie kwestionując ani rodzaju ani wysokości wymierzonej oskarżonemu kary, trafnie podniósł, że Sąd Rejonowy decydując się na wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności za czyn z art. 244 kk, winien w podstawie prawnej wymiaru tejże kary - obok przepisu art. 244 kk - powołać się na art. 58 § 3 kk. Dyspozycja art. 244 kk nie przewiduje bowiem wymierzenia sprawcy kary innej aniżeli kara pozbawienia wolności, a więc orzeczenie kary ograniczenia wolności wyłącznie na tej podstawie nie było możliwe. Tymczasem skoro Sąd Rejonowy zdecydował się na wymierzenie oskarżonemu (postulowanej we wniosku złożonym w trybie art. 335 kpk) kary 6 miesięcy ograniczenia wolności uznając, że kara w takim kształcie będzie karą słuszną, odpowiadającą dyrektywom wymiaru kary z art. 53 kk, to nie ulega wątpliwości, że zastosował przepis art. 58 § 3 kk, którego jednak przez przeoczenie nie wskazał w podstawie prawnej wymiaru kary, do czego się zresztą przyznał w pisemnym uzasadnieniu wyroku.

Podzielając przekonanie sądu meriti o istnieniu warunków do wymierzenia oskarżonemu kary ograniczenia wolności - która będzie wystarczająca do realizacji celów kary bez potrzeby sięgania po karę najsurowszego rodzaju - Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną wymiaru kary o przepis art. 58 § 3 kk. To bowiem treść w/w przepisu uprawniała do rezygnacji z kary pozbawienia wolności na rzecz kary łagodniejszego rodzaju.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Brak było bowiem jakichkolwiek uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylecia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.